

M A G
Mindennapok Gárdonyiban

IV. évf. 3. szám
2009. november

Novemberi gondolatok

Valaki jön - de te nem veszed észre!
 Valaki közeledik hozzád - de te bezárkózol!
 Valaki kopog nálad - de te átalszod látogatását!
 Valaki belép hozzád - de te házon kívül vagy!
 Valaki nálad lakik - de te kidobod őt!
 Valaki feltárulkozik - de te a szavába vágysz!
 Valaki vár rád - de te hátat fordítasz neki!
 Valaki segítséget kér - de te megkeményíted szívedet!
 Valaki ajándékot ad neked - de te elásod azt!
 Valaki végtelenül ráér - de veled sosem lehet beszélni.
 Valaki nyugalmat hoz - de te szétszórta vagy!
 Valaki jön - de te csak magadat látod!
 Amíg csak jön - mindig megváltozhatsz!

Forrás: Publik-Forum Extra, Barmherzigkeit,

Többnyire mi kérdezzük: „Mit akarsz, Uram, mit cselekedjem? Uram, mi a célod velem?” Ilyenkor - ha tudunk figyelni - Isten válaszol. De az is előfordulhat, hogy Isten kérdez, és nekünk kell válaszolnunk. Van egy kérdés az Ótestamentumban, amit bátran nevezhetünk adventi kérdésnek: „Mit fogtok készíteni az ünnepnapra, az Úr ünnepnapjára?” (Hós 9,5) Már mögöttünk vannak advent első napja, az első gyertyát már meggyújtottuk a koszorún. De van még időnk a készülődésre. Itt az ideje, hogy odafigyeljünk a kérdésre, és választ adjunk rá.

Ha őszintén feltárjuk Isten előtt, ami a szívünk legmélyén rejtőzik, ezt mondjuk: „Nehéz, Uram, nagyon nehéz most az ünnepre készülés.” Régebben a társadalom adott némi segítséget. Decemberben már valami csöndes áhítat töltötte be a falvakat, városokat. Előlegbe kaptunk valamit az ünnep örömeiből és békességéből. Ma mindez visszajára fordult. A társadalom nem segít, inkább gátol az ünneplésben. A kereskedők új fortélyokkal igyekeznek becsalogatni az üzletekbe, hogy fogyatkozó pénzünket idén is költsük drága - és sokszor értelmetlen, fölösleges - ajándékokra. Most is magával sodor a megszokott pogány fenyőünnepi kényszer: eszem-iszom, költekezem ... és egyre nehezebb megállni. Pedig már nem bírjuk idegekkel, erővel, pénzzel. Betölt a keserűség érzése.

Ha mindezt gyermeki bizalommal, őszintén megvalljuk Urunk előtt, az már jófajta készülődés a karácsonyra. Természetesen ennél messzebbre is mehetünk. Ebben a démoni-vá torzuló világban esedékes lett egy új döntés: akár segít a társadalom, akár ellenem fordul, én a szegényen született Jézust választom életmodellemeül. Őt választom Uramnak, Megváltómnak.

Farkas József: Adventi kérdés.

N O V E M B E R

6. „Fiatlok a nemzetközi kapcsolatok építésében” című ifjúsági vetélkedő programjaként iskolánk dísztermében két power pointos előadást hallgathattunk „Mi közünk a NATO-hoz?” témában. Az első előadást a 11. K osztályból Cseh András, Deák Máté, Király Gábor és Perge László készítették. A programjukat izgalmas vita-fórummal zárták arról, hogy kell-e nekünk, magyaroknak a NATO.

Beniczky Péter, Hajdú Dávid, Hancsák Máté és Somogy Zoltán - a 10.C osztály csapata - a prezentációjuk bemutatása után villámkérdéseket tett fel. Cukorkákkal jutalmazták a jól válaszoló diákokat. A közönség a 10.C, a 11.K és a 12.B osztály tagjai voltak, a zsűrit az EKF Politológia Tanszékének 3 delegáltja alkotta.

Novemberben a folyósón megjelentek a tavalyi tanévben sokak csodálatát kiváltó épületek. Fedics tanár úr irányításával a 6. C osztály tanulói alkották a fényképen látható templomokat. Gratulálunk az alkotóknak.

9. Vértelés, amelyen 32 tanuló vett részt.

11. Kollégiumok közötti népművészeti vetélkedő.

Immár harmadik alkalommal tartottunk népművészeti vetélkedőt a város kollégiumai között, az idén a palóc népviselet, rítus és folklór témakörben. A találkozó alaphangulatát a palóc néptánc jellegzetéseit felmutató gyöngyösi Vidróczki táncegyüttes műsora teremtette meg. Kollégiumunk csapata (*Utassy Anna, Utassy Ágnes és Sándor Nikolett 12.E osztály*) a IV. helyet szerezte meg. A vetélkedő szövivője, s e beszámoló *Misi Adelina 12.K* osztályos tanuló készítöje.

11-27. Az őszi szóbeli érettségi vizsgaidőszak.

12. A PPKE hallgatóinak „Az ellentétek vonzzák egymást” című angol nyelvű drámbemutatója. Az előadást *Bibó János* és *Cutland-Molnár Erika* tanárok rendezték. A tanárnő iskolánk tanára volt a két tannyelvű képzés bevezetésekor.

13. Gárdonyi-nap.

Gárdonyi Géza halálának 87. évfordulóján az iskolarádiós megemlékezést *Tóthné Török Anna* tanárnő készítette.

Az iskolánk magyar munkaközössége által szervezett Gárdonyi-vetélkedőre 18 csapat jelentkezett Eger és környéke általános iskoláiból. A zsüri tagjai között köszönhetjük *Jókai Anna* írónt és *Valaczka András* tan-könyvirót. Amíg a diákok versenyeztek, a kísérő tanárok meghallgatták a zsüri előadásait, és beszélgethettek neves vendégeinkkel.

13. Az angol két tanítási nyelvű osztályok Halloween-partyja az Érseki Szent József Kollégium pinceszobájában.

16. A 10. és 11. évfolyamos tanulóink iskolai támogatással megnézték a Baltazar Színház vendégjátékát a Gárdonyi Géza Színházban.

Az 1998 februárjában alakult színház Magyarországon az egyedüli hivatásos szintársulat, amely értelmi sérült színészekből áll. A társulat működésével olyan kultúrát kíván megteremteni, amely társadalmi integráció lehetőségét nyújtja számukra. Célja, hogy tevékenysége nyomán ezen emberek társadalmi megítélése megváltozzon. Minél szélesebb nézőréteget kíván megszólítani. A rendszeresen színházba járókon kívül olyan embereket is szeretne a publikum soraiba bevonni, akik eddig nem látogattak más előadásokat, de akiknek szociális érzékenységet a színház darabjai felébresztik.

17. Iskolánk részt vett a „Pályaválasztási kiállítás 2009” rendezvényén a Dr. Kemény Ferenc Sportsarnokban.

19. Ünnepi megemlékezés Szent Erzsébetről a díszteremben.

Szarvas István atya és Lanczki Péter úr, a fiúkollégium igazgatója voltak vendégei az emlékműsornak, amelyet Kelemenné Oravecz Julianna, Salamné Szilágyi Júlia nevelőtanárok rendeztek. A Szent Erzsébet életét feldolgozó táncjáték szövegét Szabó Klaudia (10.E), Szabó Eszter (11.K) és Fodor Fruzsina (11.A) olvasták. A főbb szerepeket Tihanyi Inez (10.A) és Varga Viktor (12.A) játszotta. A zenei betéteket Cseh Ildikó nevelő zongorán, Bisztriczki Zoltán tanár úr, Erdélyi Boglárka (12.A) gitáron és Lólé Vivien (9.E) fuvolán kísérte, az énekeket a kollégium kórusa énekelte. A Szent Erzsébet-díjat ebben az évben Csató Eszter (13.E) kapta.

Az ünnepség állófogadással ért véget.

27. Az 5. és a 9. osztályosok bemutatkozó műsora a díszteremben, és ismerkedési bálja a kollégium ebédlőjében.

Az 5. C, osztályfőnök Karóczkai Júlia, létszám 38 fő

A 9. A, osztályfőnök Pecsénye Pálné, létszám 41 fő

A 9. C, osztályfőnök dr. Szabóné Kállay Ágota, létszám 42 fő

A 9. E, osztályfőnök Árvainé Kovács Krisztina, létszám 39 fő

A 9. K, osztályfőnök Csákváriné Veréb Valéria, létszám 42 fő

„Csörgess meg!”

Mi az, ami nélkül nem ember az ember? Hát persze, hogy a mobil. Modern korunk „legjobb barátja”. Behálózza egész életünket, és mi boldogan hódolunk be: nap mint nap időt, pénzt, energiát, miegymást nem kímélve áldozunk a hightechnek. Az egri színház színészei a mobil jelenséget egy fergeteges paródiában boncolgatták. Az előadás jeleneteinek közös pontja az volt, hogy mindegyik mobilcsörgéstől és magánéleti zűrnavartól volt hangos. Mindenkiel történt valami, és mindegyik történetbe beleszólt a mobiltelefon, vagy annak valamelyik funkciója, pl., sms, - bluetooth vagy a beépített kamera. A hangsúly a hétköznapi életben volt. A jelenetek ismerősek voltak, hiszen valamilyen formában már velünk is megtörténhettek. Például amikor ülünk valahol, és halljuk, hogy telefonálnak, akarva akaratlanul részesei vagyunk a beszélgetésnek, pedig nem tartozik rájuk. A mobil rossz szokásokat is rögzíthet, ronthatja az illetet, az érzelmeinket, a kapcsolatainkat. Viszont kettős dolog ez. Van jó oldala is, mikor életeket menthet, és van rossz oldala is, amikor, kimondottan dühítő lehet. Ilyen egy színházi előadás közben, a nézőtéren megszólaló telefon. Jókat neveltünk, a jeleneteken, amelyek tulajdonképpen rólunk szóltak.

Szereplők: *Bányai Miklós, Bozó Andrea, Fenyő Iván, Fekete Györgyi, Görög László, Járó Zsuzsa, Hüse Csaba, Mészáros Sára, Kaszás Gergő, Mészáros Máté, Ötvös András, Schruff Milán, Vajda Milán, Rendező: Máté Gábor.*

Törőcsik Bence 8.D

Sajtónyelv-médianyelv IV.

Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy 2009. november 21-én részt vehettem az Eszterházy Károly Főiskola Sajtónyelv-médianyelv IV. (Korlátok nélkül: nyelvhasználati jelenségek a médiában) nevezetű rendezvényén. Az egész eseményt a Miskolci Akadémiai Bizottság kommunikációtudományi munkabizottsága, a Diák- és Ifjúsági Újságírók Országos Egyesülete és az Eszterházy Károly Főiskola Alkalmazott Kommunikációtudományi Tanszéke rendezte meg immár negyedik alkalommal.

Számomra nagyon érdekesek voltak az előadások, hiszen ezek által jobban megismerhettem a média világát, nyelvezetét és az ott uralkodó szabályokat. A 10 órától kezdődő plenáris ülésen sok szó esett a médiában fellelhető tabukról, amelyeket folyamatosan alakít és meg is szeg a társadalom. A tabunak több fajtája van aszerint, hogyan értelmezzük őket. Vannak néprajzi, antropológiai, nyelvtudományi és kommunikációelméleti tabuk. A korlátokat (tabukat) legfőképpen a nyelv használói szabják meg azzal, hogy vannak olyan szavak/ kifejezések, melyek egy időre „divatosak” válnak egy-egy közösségben, valamint olyan kifejezések, melyek sértőnek számítanak, így azok használóit elítélik. (Pl. az internetes közösségekben használatos szavak ellentétben állnak a szépirodalom által használt szavakkal.) Mi, tinédzserek, szinte naponta használjuk az internetet, már hozzászoktunk az olykor extrém kifejezésekhez, melyek egyre jobban átkerülnek a mindennapi nyelvhasználatba, ezzel szemben a szépirodalmi kifejezések/szakszavak egyre jobban eltűnnek. Szó volt a tabuk elkerüléséről is, melyek között szerepel a tabutörés, valamint az elkerülés, azaz az önkorlátozás, körülírás vagy eufemizálás. A tabuk közé sorolhatók a sztereotípiák is, melyekről manapság nagyon sokat hallani. *Dede Éva* előadásában szó esett a média új technikai eleméről, melynek használata egyre jobban terjed, főleg a televízióadók körében. Ez a news ticker, azaz a hírsáv. Ezeket a tvben a képernyő legalján lehet látni. Ebben a keskeny kis sávban mindig a legfrissebb hírek futnak ezzel adva lehetőséget arra, hogy bármikor gyorsan tudjunk tájékozódni a világban zajló eseményekről. Az előadó beszámolt ezeknek az előnyeiről, valamint hátrányairól is.

A rendezvény második fele volt a „Civil kommunikációs akadémia”. Itt az előadók olyan személyek voltak, akik gyakorlatban vesznek részt a médiában. *Szayly József*: A közszolgálati média Magyarországon című előadásában szólt a duális mediarendszer kialakulásáról, valamint a mai rádióadók fajtáiról, működésükről és céljaikról. *Varga G. Gábor*, a Népszabadság újságírója beszélt a sajtó feladatáról a mindennapokban, az újságírókról, valamint a sajtótájékoztatókról. Míg a délelőtt folyamán a tudományos megközelítést ismerhettük meg a médianyelvnek, itt a gyakorlati részeket is megismerhettük.

Ezek után következtek a fiatal kutatók poszter-előadásai. Itt a főiskola jelenlegi és volt diákjai, valamint meghívott diákelőadók egyaránt részt vettek. Mindenkinek egy-egy külön stand állt a rendelkezésére, hogy bemutassa, elmondja, valamint képekkel illusztrálhassa előadását. Nekem a legjobban *Juhász Rita*: Humor a hírekben elnevezésű előadása tetszett. Ő az Info Rádió egyik munkatársa, így testközelből is megtapasztalta a humoros helyzeteket, melyek elkerülhetetlenek. Mesélt a humor szerepéről a médiában, valamint a humor alkalmazásának módjáról. Az előadása végén meghallgathattunk egy „baki CD-t” is, melyen a saját munkahelyén, az Info Rádióban elhangzott mulatságos helyzeteket lehetett hallani élő példákkal alátámasztva azt, hogy a humor valóban létezik a médiában.

Kengyel Dóra 10.C

Élménybeszámoló Párizsról

2009. október 7-én azt a megtiszteltetést kaptam, hogy a Mátrai Erőmű Jászolgálati Nagyköveteként elutazhattam Párizsba, azon belül is Disney-land-be. A Párizsi utunk 3 napig tartott, október 7-9-ig.

Az első napon alig vártam, hogy repülőre szálljunk és Párizsban legyek. Mikor a repülőgépen voltunk, csodáltam a kilátást. Megérkezésünkkor mindenki majd kiugrott a bőréből. Legelsőként a bejáratnál közös képek készültek rólunk, ami elég hosszadalmas volt. Fotózás után, elvezettek minket a szállásunkhoz, amely egy western jellegű hotel volt Disney-land területén. Kipakoltunk, és egy kis pihenést követően megvacsoráztunk. Később buszra szálltunk és megnéztük Párizst. Láttam a Notre Dame templomot és az Eiffel-tornyot, ahová éppen az esti fény-játéknál érkeztünk meg, ami elkápráztatt. Másnap reggel, az étkezést követően elmentünk Disney-land-be, ahol rengeteg hullámvasút, kísértetkastély és még sok más érdekesség várt minket. Ezen a napon sikerült megtekintenünk a Disney-figurák zenés-táncos felvonulását is. Az egész napunk így telt: féktelen szórakozás. Amikor indultunk volna szállóhelyünkre, számunkra még mindig nem volt elég a jóból. Még aznap este a szállodából elmentünk szétnézni az üzletekbe. Igaz, drágák voltak az emléktárgyak, de nem hagyhattuk ki, hogy ne vásároljunk valami apróságot a családtagoknak, akik sajnos nem lehettek velünk. Az utolsó napon a Disney-land új részében voltunk, ahol kipróbáltuk az itt fellelt játékokat. A vezetőnek hála, még azt is megtudtuk, milyen a filmforgatás valójában. Mivel volt még némi időnk, visszamentünk a másik részére, a régi részbe, ahol tovább szórakoztunk. Sajnos ennek a napnak hamar vége lett, és elindultunk haza. Hajnali 2 óra körül érkeztünk Budapestre.

Nagyon tetszett ez a három nap, igazán jól éreztem magam, új barátokat ismerhettem meg, és az itt szerzett élményt biztosan nem fogom elfeledni. Úgy gondolom, hogy felnőttek és gyerekek egyaránt óriási élményt nyújt Párizs és Disney-land. Kívánom, hogy mindenki részese legyen ennek az élménynek.

Kriston Tícia 8.D

Luzitánok földjén, avagy három év Portugáliában J.

Ádám Marcell vagyok, ez év szeptemberétől 12.K-s tanuló; korábban a St. Dominic's Portugáliai Nemzetközi Iskola diákja voltam 3 évig. Két részes élménybeszámolót készítettem a portugáliai éveim élményeimből. Persze ez a két cikk csak ízelítő lehet. Fogadjátok szeretettel!

Sok ember vágyódik rá, hogy kiszakadjon a hétköznapi életből; valahová elutazzék, és néha sikerül is külföldön töltenünk a nyarat, távol a megszokott környezetektől. Vannak, akik hosszabb ideig ott is laknak, a munkahely, a rokonok avagy a tanulás miatt. Ha valaki túl sokáig külföldön tartózkodik, világot lát, ebből adódóan egy kissé másként látja az életet. Én voltam olyan szerencsés, hogy Portugáliában élhettem három évig. Ez idő alatt, mind a nézeteim, hozzáállásom, sőt, talán azt is kijelenthetem, hogy az egész életem megváltozott. Azon élményeket mutatom be, melyek alakították és formálták személyiségemet, inkább meséljenek helyettem a „szakértők”. Ezt a cikket legfőképp azoknak ajánlom, akik azt tervezik, hogy Portugáliába látogassanak.

Portugália történelme hasonlóan hosszú, mint a mi történelmünk. Igaz, számunkra nem tűnik annyira eseménydúsnak, mint a magyar századok, tudniillik az utolsó háború ott kb. 200 évvel ezelőtt volt. Így a régi épületek megmaradtak, nem voltak lebombázva, avagy megrongálva az ellenség kezétől. Valószínű ennek köszönhető, hogy a tömeges turizmus fontos pozíciót tölt be az ország gazdasági életében. A folyamatosan kellemes időjárásnak köszönhetően az év bármely évszakában érdemes ide látogatni. Az én kedvenc évszakom a tavasz volt, mert a portugál természet akkor virágzott, és nem volt olyan forróság, mint nyáron, se olyan esős idő, mint télen. Az ősz is gyönyörű, mert a tájak egyedi színbe öltöztek. A jó idő mellett nagy értéke Portugáliának, hogy a portugálok kedvesek és barátságosak. Ott, ahol én éltem, Cascaisban (Lisszabon melletti kerület) a helybeliek nemcsak portugálok voltak, hanem külföldiek is éltek nagyobb számban. Találkoztam angolokkal, hollandokkal, ukránokkal, szinte majdnem minden európai nemzetiség képviselve volt. Amikor két honfitárs találkozott, előnti őket a boldogság, de úgy, mint két jó barátot, akik régen látták egymást, közben még életükben nem volt szerencsájük egymáshoz. Tapasztalataim szerint a portugálok nem foglalkoztak sokat a származással, ennek ellenére megkérdezték, de csak azért, hogy kapcsolatot teremtsenek, szóval a turistákat is barátként kezelik.

Egy magyar embernek a portugál utcák kicsinek tűnnek (ami itthon egyirányú, ott az gyakran nem), ezért jobb, ha sétálva közlekedik, mert aki nincs tisztába az ottani közlekedési szokásokkal, annak nagyon óvatosan kell vezetnie. Jobb, ha tudjuk, hogy sokszor megesis a jelzés nélküli előzés, tehát számítsunk arra, hogy bármikor elénk vághatnak anélkül, hogy jeleznék. Olyan sok látóval van Portugáliában, hogy még egy 1000 oldalas útikönyv se tudna beszámolni róluk, ezért csak az én ked-

venc helyszíne-
imről fogok be-
szélni. Őszin-
tén, nem va-
gyok egy utazó
típus, szeretem
a megszokott
természetet,
ezért sokszor
a közeli stran-

dokra mentem az ismerőseimmel. A kedvenc strandom a Guincho volt, a tartós nagy hullámok miatt.

Télen tilos volt fürdeni, mivel a víz nagyon hideg, és a hullámok is nagyok voltak. Nem ajánlatos úszni az itteni vízben, mert ha a kelleténél tovább úszunk, akkor a vízimentők figyelmeztetnek, hogy csak a fürdésre kijelölt zónát használjuk, ami elég rövid. Az estorili strandokon viszont sokkal kellemesebb a víz, és az úszás nem annyira korlátozott, mint a Guinchon. A Guinchon túl van egy a

hely, ahol minden évben megfordult a családom; ez pedig a Cabo de Roca (Nyugati pont). Ez Európa legnyugatibb pontja, csendes és nyugalmas hely. Érdekes a napfelkeltét vagy a napnyugtát megnézni e csodás helyen.

Ha valaki az erdős részeket kedveli, annak ajánlom Sintrát. Itt majdnem minden faféle megtalálható, érdemes ide látogatni, megtekinteni a paloták virágzó kertjeit.

Lisszabon, Portugália fővárosa is tele van látnivalóval; pl.

Castelo de S. Jorge,

Elevador de Santa Justa,

Praca de Comercio,

Cristo Rei,

Ponte 25 de Abril.

Érdekes ide is ellátogatni, de ezek a helyek nem annyira kötődtek hozzám, mint a Guncho vagy a Cabo de Roca. Érdekes ezeket élőben is megnézni! Garantálom, hogyha valaki egyszer ellátogat Portugáliába, nem fogja megbánni.

Portugál ételleket nem nagyon fogyasztottam a 3 év alatt. Valahogy nem akartam a polipot vagy a csigát megkóstolni, inkább fogyasztottam magyar ételleket ottani hozzávalókból. A portugálok is fogyasztanak húst, de azt magyar embernek nem ajánlom. Egyszer a külföldi osztálytársaimmal elmentem egy étterembe ünnepelni. Két választék volt az nap estére: hal és hús. Mivel a halat nem szeretem, ezért inkább a húst választottam. Annyira éhes voltam, hogy mikor kihozták, azon nyomban hozzáláttam, de mikor azt megkóstoltam, elment az étvágyam: íze nem, de rágós az volt. Véleményem szerint, ha valaki eljön Portugáliába az ne a húst válassza, inkább a halat vagy valami specialitást.

A portugál deszerteket viszont imádtam. Kedvencem volt a Pastel de Nata, amely egy ismeretlen számára pudingos sütinek tűnik, de valójában tojásból készül. Érdekes kipróbálni az ételleiket, de véleményem szerint a húsos étellektől ne várjunk sokat.

Ádám Marcell 11.K

Alkonyat - újhold

Stephenie Meyer Twilight című regényének kultusza van Amerikában és a fiatalok körében a világ minden táján, Magyarországon is. A könyv elsősorban a 16-20 évesekre, de a felnőtt olvasókra is nagy hatást gyakorol. Sikere a Harry Potterhez fogható, lenyűgöző, letehetően olvasmány, mely nemcsak a lányokat, de a fiúkat is megnyerte az olvasásnak. Amellett, hogy egy gyönyörű szerelmi történet, egy csipetnyi akcióval, misztikummal és horrorral is meg van fűszerezve. A könyv folytatásai, a New Moon című második és az Eclipse című harmadik rész tovább emelte a történet színvonalát, az Edward Cullen, Bella Swan és a Jacob Black nevek már minden fiatal számára ismertek és nagy népszerűségnek örvendenek.

Az első kötetből készült film szintén hatalmas siker volt. Sok rajongó szerint szöveghű, és nem okozott csalódást. Sokan nézték meg úgy, hogy előtte nem olvasták el a könyvet, és számukra is érdekes volt a történet a szimpatikus szereplők és a tinédzser-világ élethű ábrázolása miatt. Bár a film színvonala mégcsak nem is közelíti meg a könyvét, sőt egyes jelenetek vérszegények, giccsesek és unalmasak lettek, mégis szép kasszasiker lett belőle, ami szabad utat biztosított a folytatások elkészítéséhez.

Az Alkonyat története egy Bella Swan nevű fiatal lányról szól, aki édesapjához, Charliehoz költözik Forks városába. Az iskolában megismerkedik egy Edward Cullen nevű jóképű fiúval, aki hihetetlenül gyors és erős, sosem eszik, gyakran hiányzik a suliból, és hófehér, nagyon hideg bőre van. Bella rájön, hogy Edward egy vámpír-család tagja, de sem ő, sem a család nem veszélyesek az emberek számára, mivel állatokkal táplálkoznak. Bella és Edward szinte első látásra egymásba szeretnek, és a történet során egyre közelebb kerülnek egymáshoz. Sajnos három idegen vámpír, Laurent, Victoria és a nyomkövető James feltűnésével a környéken elszabadul a pokol.

A második rész, az Újhold ott folytatódik, ahol az Alkonyat abbamaradt. James halott, Laurent eltűnt, Victoria pedig bosszúra éhesen a közelben garázdálkodik. Bella születésnapját Cullenék házában ünneplik, ahol Bella véletlenül megvágja magát, és a vércsepp a szőnyegre hull. Ekkor Jasper, Edward testvére rátámad Bellára, de Edward megállítja. A család ezután úgy dönt, hogy elhagyja a várost, Edward szakít Bellával. Bellának összetörik a szíve, magára marad, nem bír Edward nélkül élni. Lelki sebeire a gyógyírt egy Jacob Black nevű régi barátja jelenti számára. Jacob barátsága, mosolya és az egész lény segít Bellának feldolgozni a fájdalmat, mely Edward hiányából ered. Jacobról azonban kiderül, hogy ő sem ember, hanem vérfarkas, aki gyűlöli a vámpírokat. Eközben Edward a Föld túloldalán végzetes lépésre készül.

A rendezői székbe ezúttal Chris Weitz ült, az Arany iránytű és az Egy fiúról című filmek rendezője. A megfilmesítésnél nem volt könnyű dolga, mivel a könyv nagy része az érzelmekről szól, az ilyesmit pedig nehéz filmre adaptálni. Az eredmény igencsak meg fogja osztani a közönséget. Aki olvasta és szerette a könyvet, annak nem okoz csalódást. Aki viszont csak a filmet ismeri, vagy

csak most ismerkedik a történettel, annak nyilvánvalóan nem jelent majd többet, mint egy giccses jelenetekkel teli, semmiről nem szóló, nézhetetlen celluloid-hulladék.

Az első percek halálunalmasak, itt-ott a néző nem érzékeli, hogy lenne értelme a történetnek, vagy hogy egyáltalán van történet. A zene nem rossz, de az első résznek nyomába sem ér, egy-két jelenetnél pedig nem lehet eldönteni, hogy most sírjunk vagy nevéssünk. Az érzelmek megjelenítése sem precíz, a Jacob és Bella közötti szál nem elég meggyőző. Nyomába sem ér a könyvnek!

A film sok pozitívummal is rendelkezik: az akciójelenetek korrektek, a tempó néhol hihetetlenül felgyorsul, a Volturi-klán tagjait remekül sminkelték. A film szöveghű, követi a könyv történetvezetését, sokkal jobb érzés nézni az olvasóknak, mint a legutóbbi Harry Potter-filmeket. A fiatal színészeket kellemes érzés viszontlátni: Robert Pattinson korrekt alakítást nyújt Edward Cullen szerepében, bár semmi újat nem tesz hozzá a karakterhez. Kirsten Stewart megállja a helyét Bella szerepében, az érzelmek az arcán többé-kevésbé meggyőzőek. A film nagy meglepetése azonban Taylor Lautner, aki amellett, hogy 14 kiló izmot szedett fel, remek színész is. Jacob Black szerepére tökéletes, jelenetei a film legüditőbb pillanatai. Remekül látszódik az arcán a barátság és a jókedv, ugyanakkor a fájdalom és a gyűlölet is. A könyvben Bella mindig hallja Edward hangját, ha veszély közelében van. Ezt a filmben úgy oldották meg, hogy Bella látja is Edwardot, nemcsak hallja, ebből pedig remek megoldások születtek.

Az Alkonyat-Újhold sem hozza a könyv színvonalát, de az első résznél sokkal nézhetőbb, érdekesebb mozi.

District 9

Peter Jackson Oscar-díjas filmrendező neve a Gyűrűk ura-trilógia és a King Kong című film révén lehet ismerős az olvasó számára. Műveire jellemző a lenyűgöző fantázia, a zseniális, nagyon szép történetvezetés és az elképesztő látványvilág.

Legújabb filmjének, a District 9 című sci-fi akciómozinak a produceri feladatait látta el, bár nem ő rendezte, de hatása végig érezhetően jelen van. Bizonyosan nagyon sok „science fiction” mozi láttunk már, ez a film történetével, ismeretlen színészeivel és kicsit sem szokásos befejezésével sokkal eredetibb a többinél, ezzel rendesen feladva a leckét hollywoodi kollégáinak.

A film története szerint lassan már 28 éve, hogy az idegenek űrhajója Dél-Afrikába érkezett. Az első években az idegenek és az emberek békében éltek egymással, később azonban a két faj között elmérgesedett a helyzet. Már polgárháború fenyeget. Az emberek ezért át akarják telepíteni a District 9 nevű tiltott zónában élő idegeneket egy másik, városon kívüli területre. Az akcióban részt vesz egy Wikus Van De Merve nevű házaspár fia, akinek a feladata tárgyalni a kitelepítésről az idegenekkel. Ekkor elszabadul a pokol: egy Christopher Johnson nevű idegen házában furcsa folyadék spriccelődik Wikus arcába. Wikus ezek után elszörnyedve tapasztalja, hogy lassan, de egyre jobban kezd hasonlítani az idegenekre.

Kicsit nehéz meghatározni, hogy pontosan milyen

műfajú film is a District 9. Első felében ugyanis kézi kamerás, áldokumentarista módszert alkalmaznak az alkotók. Ez remekül bevon minket a film hangulatába. A szereplőket meginterjúvolják, így az alkotók képesek azt a hatást elérni, mintha a CNN adását néznénk. Ez jól működött az Idegtelelés és a Cloverfield című filmeknél is.

A film második felében már megszűnik az áldokumentarista ábrázolás, és innentől kezdve egy profin elkészített, látványos és brutális akciómozit láthatunk. Számomra ez a film mélyrepülését jelentett, mivel itt már megszűnik a történet első felében felépített egyedi, magával ragadó hangulat. Így bár izgulunk Wikusért, és szurkolunk neki, a sok akció és robbanás már semmi eredetiséget nem tud nyújtani. Mindezek ellenére a film befejezése nagyon érdekes, magával ragadó, rendhagyó, mivel úgy ér véget, ahogy a legkevésbé számítanánk rá. Ezzel pedig sikerült azt a hatást elérni, hogy a záró képsorokat máig nem tudom kiverni a fejemből.

Érdekes, elgondolkodtató film lett a District 9, a dráma, sci-fi, akció, horror és a társadalomkritika műfajába egyaránt sorolhatjuk. Brutalitása és erőszakossága miatt csak 16 éven felüli, erős idegzetű nézőknek ajánlom, nekik viszont feltétlenül, mert emlékezetes filmélmény. Lehet rajta izgulni, sírni, nevetni és gondolkodni. Várom a második részt!

Varga Ábel 11.A

Versenyeredmények:

A Népmese Napja alkalmából a könyvtárban megrendezett verseny eredménye:

Szegedi Fanni és Veres Márton 6.C

Sebők Henrik 6.C

Sasi Kira 5.C

1. hely,

2. hely,

3. hely.

Felkészítő tanár: *Tóthné Török Anna* tanárnő. Szervező: *Szegediné Magyar Mária* könyvtáros.

„A XXI. század katonája akarok lenni”

Október 16-án a 7. C osztály két csapatával részt vettünk a „(A) XXI. század katonája akarok lenni” c. versenyen. A versenyt a Magyar Honvédség szervezte, témája az első békefenntartó missziótól a mai afganisztáni állapotokig vegyesen terjedt.

A versenyt *Feketéné Kovács Ildikó* tanárnő hirdette meg a mi iskolánkban. Amint már említettem, két csapat indult. Az egyik egy *Pável Zsombor* vezette, *Mohai Ádám*ból, *Eckl Mátyas*ból és *Mester Ádám*ból álló csapat (**Counter-Terrorists**). A másik *Papp Gergely*ből, *Reményfi Zsigmond*ból, *Gróf Tamás*ból álló csapat (**Elit Kommandó**) jómagam, *Fehér Balázs* vezetésével.

A versenyt két héttel megelőzte egy előadás, amelyben minden, a versenyben előforduló témáról beszéltek, majd minden csapat kapott egy rengeteg oldalból álló anyagot. A csapatok - legalábbis a mi csapataink - felosztották egymás között, és úgy tanulmányozták őket.

A versenyfeladatok között volt egy TOTÓ, egy mozaikkirakó, amelyről információt kellett írni, és egy fele sem igaz, amelyben a kérdésekre a zsűritagok három

válaszból kellett eldönteni, hogy melyik az igaz.

A versenyt végül az Elit Kommandó nyerte, a Counter-Terrorists pedig a negyedik helyen végzett. Nagyon hangulatos, izgalmas verseny volt, és legalább a honvédelmi ismereteink is bővültek.

Fehér Balázs 7.C

Katolikus középiskolák országos helyesírási versenye

Az idén immár harmadik alkalommal rendezték meg Vácott az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán a katolikus középiskolák országos helyesírási versenyét.

Nagy szeretettel fogadtak minket ebben az évben is: süteménnyel, üdítővel várták a versenyzőket és a kísérőiket. Maga a verseny 10 órakor kezdődött, s három részből állt. Először egy 100 szavas j/ly-s tesztet kellett kitölteni. Ezt követte a 10 mondatos tollbamondás, majd a 12 feladatból álló feladatlap. A megmértetés után a főiskola ebédlőjében elfogyasztottuk ízletes ebédünket, ezután pedig egy városnéző sétára invitáltak bennünket.

Három óra körül megszületett az eredmény. Nagy örömmre **1. helyezést** értem el, és ezzel elhozhattam a vándorkupát is. Remélem, jövőre újra gárdonyis diák fogja elhozni a győztesnek járó serleget.

Éliás Fanni 13.A

A lagúnák városában

Velencében november közepén részt vettem egy nemzetközi tájékozási futóversenyen, amelyen 36 országból 3700 futó mérte össze tudását. Az én korcsoportomban 152 futó versenyzett. A „terep” olyan volt, mint egy labirintus, hiszen Velence síkatorai, hídjai, szűk utcái, tengerpartja volt a kijelölt pálya. A rajthoz is hajóval vitték ki a versenyzőket, a cél pedig a Szent Márk tér közelében volt. A pálya hosszát 3750 méterben szabták meg, amit én 33:36 perc alatt tettem meg. Álmodni sem mertem volna, hogy ilyen nagy versenyen, ennyi versenyző között **1. helyen** végzek. Csofálatos érzés!

Király Amanda 11.C